

haabe, at det maa lykkes Udvalget og særlig den højtærede Minister ved Konference med Udvalget at finde den af ham antydede Vej, og jeg haaber i alt Fald paa energisk Bistand fra den højtærede Minister til at faa Sagen fremmet i denne Samling.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har allerede gjort opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger her, har sin Begrundelse i den Maade, hvorpaa Rigsdagen behandlede det i Fjor foreliggende private Lovforslag om Forandringer i de kommunale Forhold i Esbjerg. Det var i Henhold til en Opfattelse, som jeg tør sige fremkom i begge Ting, at Regeringen i sin Tid mellem Samlingerne tog Initiativet til at udarbejde det foreliggende Forslag om Esbjergs Oprettelse til Købstad. Jeg antager ikke, jeg behøver at gennemgaa Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Jeg tillader mig i saa Henseende at henvise dels til Lovforslagets oprindelige Motiver, dels til den Forhandling, der har fundet Sted i Landstinget om de enkelte Bestemmelser. Disse ere i det hele ganske naturlige Konsekvenser af den Forandring, der maa ske med Hensyn til Esbjergs Stilling, naar den skal indordnes under den bestaaende kommunale Lovgivning; for Købstæderne saavel i Henseende til Beskatningsforhold som i Henseende til Næringsforhold. Dernæst vil der i §§ 7—15 findes en Række Bestemmelser vedrørende Forholdet i Overgangsperioden, idet det vil findes naturligt, at man ved en saadan Forandring i Kommunens Stilling ikke uden en forberedende Tid gaar over til en endelig Ordning. Dette gælder særlig Beskatningsreglerne. Det ærede Medlem for Esbjerg har peget paa et enkelt Punkt, hvor Landstinget har forandret Regeringsforslaget i en Retning, som mulig kunde berede Lovforslaget Vanskeligheder. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt man saaledes som i Regeringsforslaget paatænkt kunde lade Esbjerg Kommune tillige med tilhørende Landjurisdiktion udgøre en enkelt Jurisdiktion og saa udnævne en af Regeringen valgt Formand for Esbjerg Byraad, en Stilling, der jo som andre Steder paatænkes forenet med Retsbetjentstillingen, eller om man skulde gaa til Oprettelsen af et særligt Borgmesterembede for Esbjerg. Denne sidste Udvej mente Regeringen ikke, man behøvede at gaa til, da dets Gennemførelse ganske vist, som jeg har udtalt, kunde støde paa Vanskeligheder i dette

Ting, hvor man ikke har været tilbøjelig til en saadan Deling af Forretningerne andetsteds, naar Forslag derom er indkommet. Da Landstinget fandt Anledning til at indhente Oplysninger om Forretningernes Udvikling i Løbet af det sidste Aar i Esbjerg, viste det sig imidlertid, at Forretningerne vare stegne i en saa overordentlig Grad, at man ikke kunde vente, at en Mand, der skulde forene det at være Borgmester i Esbjerg Købstad med at være Retsbetjent i den i Forvejen ret store Jurisdiktion, kunde bestride disse Forretninger forsvarlig under den Ordning, Regeringen havde paatænkt. Man stillede derfor Forslag om Oprettelse af et særligt Borgmesterembede, lønnet som et Retsbetjentembede af 2den Klasse, og ved Siden deraf at lade Embedet som Retsbetjent i Esbjerg Købstad med tilhørende Landjurisdiktion blive et Embede af 2den Klasse i Stedet for som af Regeringen foreslaaet af 1ste Klasse. Min Stilling til dette Forslag har været den, at naar man har ment, at Forretningerne i Esbjerg ikke vilde kunne blive forsvarlig røgtede ved den af Regeringen foreslaaede Ordning, kunde Regeringen kun med Tak modtage den saaledes af Landstinget tilbudte Ordning under Forudsætning af, at den ogsaa kunde vinde Bifald i dette høje Ting. Jeg kan nu ikke se andet, end at naar man foretager den Forandring i Esbjergs Forhold i kommunal Henseende, maa man ogsaa gøre det konsekvent og stille vedkommende Embedsmænd saaledes, at de kunne røgte Forholdet paa bedste Maade, og jeg skal ikke nægte, at jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt det vil være overkommeligt for Retsbetjenten, naar han tillige skal udføre kommunale Forretninger, at gøre det paa fyldestgørende Maade. Derfor skulde jeg meget anbefale, om det høje Ting kunde bekvemme sig til at tiltræde Landstingets Ændringsforslag til Regeringsforslaget paa dette Punkt. I Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Esbjerg udtalte, skulde det selvfølgelig imidlertid gøre mig meget ondt, om dette Punkt skulde blive en Anstødssten for selve Lovens Gennemførelse, og jeg kan ikke tvivle om, at der jo nok, hvis man ikke vil gaa saa vidt i dette høje Ting, kunde findes en Udvej, hvorved man kunde tilfredsstille alle Interesser. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Sagen til det høje Tings velvillige Prøvelse og Overvejelse i den foreliggende Skikkelse, idet jeg selvfølgelig for saa vidt der skulde rejse sig Tvivl om Muligheden for dets